

Για το ζεύγος Παιονίδη

Αγαπητή «Χαραυγή»,

Στη χορεία των αντιακελικών επικρίσεων δεν ήταν δυνατό να μην εμφανισθεί και το ζεύγος Πανίκου Παιονίδη. Και, βέβαια, πολύ με συγκίνησε αυτή η επιστολή τους που είδε πρόσφατα το φως της δημοσιότητας, στο «Φιλελεύθερο». Πιο πολύ με συγκίνησε το «παράπονο» της κας Παιονίδου, ότι «συγχύστηκε και τρόμαξε», όταν είδε στην Τηλεόραση τα «βουρκωμένα μάτια» του Ανδρέα Ζιαρτίδη.

Θα ήθελα να παρατηρήσω, ότι εμείς οι Ακελιστές, ενδιαφερόμαστε πολύ περισσότερο για το πρόσωπο και τα μάτια του Κόμματος μας, την 65χρονη ζωή και δράση του οποίου είμαστε υποχρεωμένοι να διαφυλάξουμε σαν κόρη οφθαλμού. Για να καταξιωθεί νέων κατακτήσεων προς όφελος της Εργατιάς.

Συμφωνώ σ' ένα σημείο με το ζεύγος Παιονίδη. Ότι αρκετό μελάνι χύθηκε για την «Περεστρόϊκα». Ότι αυτή η λέξη, πράγματι, έχει ταλαιπωρηθεί από πολλούς. Από τους λεγόμενους ανανεωτικούς, από αντιακελιστές, αντισοσιαλιστές, εθνικιστές και γενικά από το φάσμα εκείνου του πολιτικού χώρου, που μισά θανάσιμα το Σοσιαλισμό, το ΑΚΕΛ.

Έκλαψε για τα «βουρκωμένα μάτια» του κ. Ζιαρτίδη η κα Παιονίδου, αλλά την ικανοποίησαν αφάνταστα οι βρισιές και τα άλλα απαράδεκτα, που οι λεγόμενοι «ανανεωτικοί», αποσκιρτήσαντες βουλευτές είπαν από το βήμα της Βουλής, με αφορμή το γνωστό θέμα που ενέγραψαν οι ίδιοι... Αλλά κα Έλλη και κύριε Παιονίδη, τα «μακρά κοντά έχουν γίνει». Οι εκλογές του 1991 φθάνουν και ο λαός με την ψήφο του θα ξαναπάρει πίσω τις έδρες που κατακρατούν οι «πέντε» ομοϊδεάτες σας. Όσο για την επιστολή σας κα Παιονίδου, ότι φεύγετε από το Πολιτιστικό Γραφείο της Ε. Ε., γιατί «δεν μπορείτε να δώσετε χέρι βοήθειας για κατολισθήσεις στο Κόμμα», όλα αυτά είναι προφάσεις εν αμαρτίαις. Προσωπικά, πιστεύω, ότι η «ανανεωτική μπόρα» σας παρέσυρε, όπως παρέσυρε και όλους τους άλλους που έγιναν ξαφνικά «ανανεωτικοί».

Όσο για τα ερωτηματικά του κ. Παιονίδη: «Εξυγίανση του ΑΚΕΛ, σημαίνει το διωγμό της ελεύθερης σκέψης;», δεν είναι τίποτε άλλο παρά σκέτα διαστρέβλωση. Εγώ θα ερωτούσα κάτι πιο συγκεκριμένο τον κ. Παιονίδη: «Αν έβγαίνες Δήμαρχος Λεμεσού θα τολμούσες να συνταχθείς με τους αποσκιρτήσαντες;» Εγώ, πιστεύω πως όχι.

Είναι ακράδαντη πεποίθησή μου, πως η χορωδία των δήθεν ανανεωτικών έπαψε ν' ανταποκρίνεται στα μηνύματα του ΑΚΕΛ και της Εργατιάς. Οι πλείστοι, αν όχι όλοι, έχουν βολευτεί με τον ένα ή τον άλλο τρόπο και τώρα, αφού έφυγαν από την πόρτα προσπαθούν να μπουν από το παράθυρο, με στόχο να προκαλέσουν όσο το δυνατό μεγαλύτερη ζημιά στο Κόμμα. Αυτό το πράγμα, όμως, τα τίμια μέλη του ΑΚΕΛ ουδέποτε α το επιτρέψουν. Θα σταθούν ασπίδα στο κορμί του ΑΚΕΛ γιατί νιώθουν το κόμμα σαν ένα κομμάτι του εαυτού τους.

Στη γνωστή επιστολή του ο κ. Παιονίδης αναφέρει μεταξύ άλλων ότι «αισθάνομαι πως δεν μπορώ να μετέχω στις εργασίες ενός σώματος που ενσυσείδητα μεθοδεύει πορεία εκκαθαρίσεων...» κλπ.

20/4
και γαντζώνεται στο «πνεύμα της εποχής των ριζοσπαστικών μεταρρυθμίσεων», για να δείχνει και την «ανανέωση» του.

Σίγουρα, οι ΑΚΕΛΙΣΤΕΣ δεν έχουν αφτιά για τέτια «μαθήματα δημοκρατίας», που επιδιώκει να μας σερβίρει ο κ. Παιονίδης. Ο απλοϊκός κόσμος έχει στο νου και στη σκέψη του το ΑΚΕΛ. Ένα ΑΚΕΛ δυνατό, ενωμένο, άξιο ν' ανταποκριθεί στις προσδοκίες του λαού μας. Και θα το πετύχει, όσο και αν διάφοροι «ανανεωτικοί» διαμαρτύρονται και εναντιώνονται...

Π. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ
Κάτω Πολεμίδια.